

[Ole Espersen]

område mener vi at nævningene har en helt speciel og overordentlig vigtig rolle. I modsætning til økonomisk kriminalitet, hvor forsættsspørgsmålet og væsentlige og indviklede regnskabsprincipper er til behandling, mener vi, at når det drejer sig om narkotikasager, er det altså først og fremmest beviserne, der skal vurderes.

Når man sammenligner med de økonomiske former for kriminalitet, må det heller ikke glemmes, at der dér ofte bliver tale om betydelig kortere straffe, end når det drejer sig om narkotikasager – straffe på måske 2-3-4 år, mens narkotikasager går helt op til 10-15 år – og det er væsentligt for os, at disse meget tunge sager behandles under medvirken af nævninge.

Det siges også, at nævningesagerne er meget langstrakte. Det holder ikke stik, viser en opgørelse, som forskeren Preben Wilhjelm har foretaget. Hvis man ser på den sagsbehandlingstid, der medgår til hver enkelt tiltalte, er sagsbehandlingen i narkotikasager faktisk meget nøje svarende til den, der bruges inden for andre nævningesager.

Det nævnes endelig, at man vil få mulighed for en toinstansbehandling, og det bruges som argument for at afskaffe nævningene. Men det argument kunne naturligvis lige så godt bruges for afskaffelse af nævningetingsbehandling i andre sager og ikke blot i narkotikasager.

Vi lægger også megen vægt på den betydelige usikkerhed, som forslaget har skabt især hos Vestre Landsret.

Med hensyn til at begrænse appeladgangen for civile sager, når disse ikke har en økonomisk værdi over 10.000 kr., skal vi sige, at vi ikke anser dette generelt for at være banale småsager. Der kan være tale om sager, der har ganske afgørende betydning for enkeltpersoner, og derfor er en appelmulighed væsentlig.

Det nævnes i bemærkningerne, at Justitsministeriet kan tillade en anke, og det nævnes derudover, at dette jo kunne tænkes, især hvor der er tale om vanskelige bevismæssige spørgsmål. Men er det ikke betænkeligt, hvis et ministerium så at sige skal vurdere en domsafgørelse, vurdere, om dommerne nu har vurderet beviserne rigtigt, og derefter sige ja eller nej til anke til næste instans?

Hertil kommer – det synes jeg ikke at man helt har været opmærksom på – at vi jo for et par år siden indførte det, der hedder en summa-

risk sagsfremstilling i dommene for at lette dommernes arbejde. Denne summariske sagsfremstilling vil gøre det meget vanskeligt for Justitsministeriet, synes vi, at vurdere netop de problematiske bevisspørgsmål og retsspørgsmål, der kan være tale om. Derfor mener vi, at der er betænkeligheder af væsentlig karakter knyttet til afskaffelsen af denne ankeadgang.

Lad mig foreslå ministeren noget andet i stedet for. Et af de forslag, som forenklingssudvalget kom med, var at afskaffe inkassosagerne ved domstolene ved underretterne. Det vil sige, at hvis en kreditor sender et påkrav til debitor, og der ikke reageres f.eks. i løbet af fire uger, så kan man gå til fogden uden at ulejliges domstolen.

Det er, synes vi, et overordentlig fornuftigt forslag. Det vil medføre meget væsentlige besparelser, skriver man. Det vil kunne rationalisere uden på nogen måde, så vidt vi kan vurdere det i hvert fald, at svække retssikkerheden. Jeg tror, det vil være klogere at gå den vej og så bevare appelmuligheden. Det er klart, at derved letter man ikke nødvendigvis landsretternes arbejdsbyrde, men i høj grad byretternes.

Jeg foreslår og hører meget gerne ministerens kommentar til, om denne afskaffelse af inkassosagerne, dette at gøre behandlingen af småsager, hvor debitor ikke engang reagerer, enkle, ikke var en bedre og mere retssikkerhedspræget fremgangsmåde end det forslag, der ligger på bordet her.

Grethe Fenger Møller (KF):

Dette forslag er stort set en genfremsættelse af et lovforslag, som Folketinget førstebehandlede i slutningen af sidste folketingssamling, men som vi desværre af tidsmæssige grunde ikke nåede at få vedtaget.

Det Konservative Folkeparti synes fortsat, at det er et godt forslag, som vi kan støtte. Vi mener, det er vigtigt og rigtigt, at vi afbureaukratiserer overalt, og det gælder også inden for Justitsministeriets område.

Det lovforslag, som er fremsat, drejer sig især om forskellige forslag til aflastning af domstolene og så forslag på det familieretlige område og visse andre forslag.

Med hensyn til de forslag, der drejer sig om aflastning af domstolene, det er forslaget om ændring af straffen for kørsel i frakendelsesperioden og om forvandlingsstraf for bøder, synes